

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: S. S., nar. X,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Markem Fialou,
se sídlem Otýlie Beniškové 1664/14, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2024, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 342 Kč, a to k rukám jeho zástupce, Mgr. Ing. Marka Fialy, advokáta.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Rozhodnutím ze dne 28. 9. 2023, č. j. X, zamítla žalovaná žalobcovu žádost o invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

o důchodovém pojištění (dále též jen: „ZDP“), přestože podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město, MUDr. Rostislava Čevely, Ph.D., byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu I. stupně od 14. 6. 2022. Rozhodnutím ze dne 2. 2. 2024, č. j. X (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), pak žalovaná k žalobcovým námitkám toto rozhodnutí zcela změnila, když žalobci podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. b) a § 39 odst. 2 ZDP přiznala s počátkem od 27. 1. 2023 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně a stanovila jeho výši.

2. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí, neboť má za to, že mu přísluší invalidní důchod pro invaliditu III. stupně pro tzv. invaliditu z mládí ve smyslu § 42 odst. 1 ZDP. V této souvislosti namítá, že jeho zdravotní stav nebyl řádně přezkoumán, když závěry posudkových lékařů jsou v rozporu s lékařskými zprávami od jeho ošetřujících lékařů, posouzení míry poklesu jeho pracovní schopnosti neodpovídá podkladům založeným ve spisu ani podkladům citovaným v napadeném rozhodnutí. Z nich je naopak patrné, že ke vzniku invalidity v jeho případě došlo již před dovršením věku 18 let. Rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není jen lehká mentální retardace, ale porucha psychického vývoje na úrovni těžkého postižení spolu s poruchou chování a emocí a tikovými poruchami. Proto nebyla ani zvolena přiléhavá klasifikace rozhodující příčiny jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Míru poklesu jeho pracovní schopnosti je nutno hodnotit minimálně ve výši 75 %. Kromě toho žalobce tvrdí, že posudek o jeho invaliditě neodpovídá požadavkům plynoucím z vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále též jen: „*vyhláška o posuzování invalidity*“).

Obsah žaloby

3. Žalobce uvedl, že podal žádost o invalidní důchod proto, že se již před dovršením 18. roku stal invalidním, a to v rozsahu odpovídajícím invaliditě III. stupně. Má za to, že správními orgány nebyl řádně přezkoumán jeho zdravotní stav a možnost jeho pracovního uplatnění či přípravy k pracovnímu uplatnění. Závěry posudku o invaliditě neodpovídají ostatním lékařským zprávám o jeho zdravotním stavu, zejména lékařské zprávě MUDr. G. ze dne 3. 7. 2023. Žalovaná stanovila jako datum vzniku invalidity den 27. 1. 2023, přestože z podkladů obsažených ve spise vyplývá, že ke vzniku invalidity došlo již před žalobcovým dovršením 18. roku.
4. S ohledem na svůj zdravotní stav a omezení vylučující další vzdělávání či zaměstnání splňuje žalobce podmínky invalidity III. stupně, resp. invalidity z mládí ve smyslu § 42 odst. 1 ZDP. Trpí řadou poruch a omezení v rozsahu psychického a sociálního vývoje, které je potřeba vnímat ve své komplexnosti a vzájemných souvislostech, nikoli separátně a jednotlivě, jak učinila žalovaná. Žalobce trpí lehkou mentální retardací, elektivním mutismem, sociální fobií difuzní a chronickou tikovou poruchou bez léčby. Rovněž byla již dříve u žalobce shledána velmi nízká úroveň porozumění sociálním situacím či výrazná separační úzkost.
5. Žalovaná v podstatě vzala v potaz pouze omezení v podobě lehké mentální retardace, stanovila pokles pracovní schopnosti jen o 40 % a opomenula ostatní žalobcova zdravotní omezení. Byla tak nesprávně vyhodnocena míra poklesu jeho pracovní schopnosti. Žalobce dále namítl, že posudek o invaliditě nebyl vypracován v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

(vyhláška o posuzování invalidity) (dále též jen: „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), a neobsahuje náležitosti dle této vyhlášky. Žalobce navíc nebyl osobně vyšetřen. Jeho stav nebyl posouzen komplexně.

6. V lednu 2023 absolvoval žalobce pracovní pokus, který byl jednoznačně neúspěšný, přestože na pracoviště nastoupil se svou matkou. Žalobce trpí ve vztahu k zaměstnání vyhybavě fobickým chováním, což jej v souvislosti s ostatními zdravotními omezeními činí fakticky nezaměstnatelným. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti až 95 %, jak konstatoval i psychiatr, s jehož lékařskou zprávou ze dne 3. 7. 2023 je napadené rozhodnutí a posudek o invaliditě ve zjevném rozporu.
7. Dominující diagnózou pro posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobce není lehká mentální retardace, ale porucha psychického vývoje na úrovni těžkého postižení spolu s poruchou chování a emocí a tikovými poruchami ve smyslu položek 9c a 10 kapitoly V. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., čemuž odpovídá pokles pracovní schopnosti minimálně 75 % až 95 %. Žalobce má za to, že k poklesu jeho pracovní schopnosti došlo již před dovršením věku 18 let, a odpovídá minimálně výši 75 %, jedná se tedy o invaliditu III. stupně. V souladu s § 42 odst. 1 ZDP se jedná o invaliditu z mládí. Žalobce zároveň naplňuje i alternativní podmínku invalidity z mládí dle § 42 odst. 1 ZDP, neboť má takové omezení smyslových a duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění.
8. Podle rozsudku NSS ze dne 2. 11. 2022, č. j. 10 Ads 525/2021-34, má při splnění podmínek invalidita z mládí přednost před standardním invalidním důchodem. Doba důchodového pojištění žalobce při jeho zaměstnání v lednu 2023 tak nemůže být překážkou pro posouzení jeho invalidity jako invalidity z mládí.

Vyjádření žalované

9. K žalobě uvedla žalovaná, že je v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepřiznivým zdravotním stavem vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, neboť se jedná o odbornou otázku vyžadující znalost medicíny a oboru posudkového lékařství.

Žalovaná se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž posoudila invaliditu podle § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Lékařem ČSSZ byl vypracován nový posudek o invaliditě ze dne 12. 12. 2023, kterým bylo zjištěno, že u žalobce jde o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP s datem přiznání 27. 1. 2023. Žalovaná je při svém rozhodování vázána uvedenými lékařskými posudky, proto za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná trvala na napadeném rozhodnutí.

Vyjádření žalobce k posudku PK MPSV

10. K posudku o invaliditě žalobce, který zpracovala Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jen „*PK MPSV*“) věci žalobce uvedl, že závěry a zjištění v posudku jsou zcela jednoznačné a bez jakýchkoli pochybností. Je v souladu s tvrzením v žalobce a jednoznačně v jeho prospěch. Tímto posudkem byl postaven najisto stav žalobce, přičemž Posudková komise správně vyhodnotila i pracovní pokus žalobce, který byl zjevně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

neúspěšný. Posudkem bylo prokázáno, že se jedná o invaliditu z mládí, jak od počátku tvrdil žalobce.

Posouzení věci

11. Soud ve věci konal dne 31. 7. 2024 jednání, jehož se zúčastnil zástupce žalobce, Mgr. Ing. Marek Fiala, advokát, a za žalovanou pověřená zaměstnankyně, Mgr. Petra Turková.
12. V rámci jednání provedl soud důkaz toliko posudkem o invaliditě žalobce zpracovaným na žádost soudu PK MPSV ze dne 13. 6. 2024 a doplňujícím posudkem ze dne 25. 7. 2024. Žalobce na svých dalších důkazních návrzích uplatněných v žalobě při jednání již netrval.
13. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce usiloval žádostí ze dne 6. 6. 2023 o přiznání invalidního důchodu. Posudkem o invaliditě ze dne 10. 8. 2023 zpracovaného lékařem OSSZ Plzeň-město, MUDr. Rostislavem Čevelou, Ph.D., bylo zjištěno, že žalobce trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem ve smyslu § 26 ZDP a je invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP. Jde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla míra jeho pracovní schopnosti o 40 %. Den vzniku invalidity byl stanoven na 14. 6. 2022 s trvalou platností. U žalobce byla zjištěna lehká mentální retardace, expresivní porucha řeči-elektivní mutismus, sociální fobie difúzní, chronická tiková porucha, lehké persistující astma bronchiale a roztočová alergie. Rozhodnutím ze dne 28. 9. 2023, č. j. R-28.9.2023-426/040 722 1023, však žalovaná žalobcovu žádost zamítla, protože žalobce nezískal potřebnou délku pojištění pro nárok na invalidní důchod podle § 38 písm. a) ZDP. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce námitkami. V řízení o nich byl dne 12. 12. 2023 vypracován lékařkou brněnského pracoviště žalované, MUDr. J. S. B., nový posudek o invaliditě žalobce. V něm je konstatováno, že žalobce je invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP, přičemž jde o invaliditu I. stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 % ode dne 27. 1. 2023 pro zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Jmenovaná lékařka v citovaném posudku konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je mentální retardace v kombinaci se selektivním mutismem. Jedná se o horní pásmo lehké mentální retardace. Napadeným rozhodnutím žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně a stanovila jeho výši. Dospěla totiž k závěru, že žalobce splnil v roce 2023 zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, protože se stal invalidním v I. stupni invalidity nově ode dne 27. 1. 2023. Jde-li o posouzení podmínky získání potřebné doby pojištění, přihlédla žalovaná k tomu, že podle § 40 odst. 1 písm. a) ZDP činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku do 20 let méně než jeden rok. Žalobce je narozen v roce 2004, tedy jde o pojištěnce, který v roce 2023 dosáhl 19 roků svého věku. Lze tedy posoudit získání potřebné doby pojištění méně než jeden rok v období před vznikem invalidity. Žalobce tedy před datem 23. 1. 2023 získal potřebnou dobu pojištění méně než jeden rok pojištění z doby výdělečné činnosti a z doby uchazeče o zaměstnání. Splnil tedy i dávkovou podmínku nároku na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Žalobci ovšem nebylo možno vyhovět v jeho návrhu na přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, protože dle obou posudků o invaliditě zpracovaných v průběhu správního řízení byl žalobce uznán invalidním v I. stupni invalidity s datem vzniku invalidity až od 27. 1. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

14. Z posudku PK MPSV soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti. Posudek byl zpracován dne 13. 6. 2024 komisí ve složení z předsedkyně MUDr. K. S. a lékařky- psychiatricky MUDr. J. F. Tajemníkem komise byla H. M. Žalobce se jednání komise nezúčastnil, neboť komise dospěla k závěru, že podkladová dokumentace je dostatečná pro projednání věci bez jeho osobní účasti. Komise vycházela z podkladů, mezi nimiž byla i žalobcem namítaná zpráva jeho ošetřující psychiatricky, MUDr. R. G. ze dne 3. 7. 2023. Žalobce byl posuzován jako osoba, která nikdy nepracovala, když jediný pokus o výkon zaměstnání coby skladník, dopadl po necelých dvou týdnech neúspěšně, žalobce zaměstnání nezvládal. Posudek konstatuje, že *„dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace psychiatra při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je expresivní porucha řeči – elektivní mutismus, lehká mentální retardace, sociální fobie difúzní, chronická tiková porucha.“* PK MPSV proto není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň-město ani s posudkovým zhodnocením v rámci námitkového řízení a konstatuje, že u žalobce se jedná o takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které mělo za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce dle PK MPSV invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP a jednalo se o invaliditu III. stupně podle § 42 ZDP. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno před 18. rokem věku, platnost závěrů je trvalá.
15. V tomto závěru však soud shledal vnitřní rozpor; PK MPSV totiž v podřazení zjištěného zdravotního stavu žalobce spojila předpoklady pro vznik invalidity podle § 39 ZDP s předpoklady pro vznik tzv. invalidity z mládí podle § 42 ZDP. Ty jsou však odlišné a současná kombinace těchto dvou ustanovení v rámci jednoho posudkového závěru není možná (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2023, č. j. 4 Ads 58/2021-50). Proto soud PK MPSV vyzval, aby soudu předložila doplňující posudek, ve kterém tuto vadu napraví. Tento doplňující posudek ze dne 25. 7. 2024 byl soudu předložen dne 29. 7. 2024. Je třeba přiznat, že přes poučení ze strany soudu odstranila PK MPSV vadu svého posudku jen částečně; v jeho výroku totiž uvedla: *„K datu vydání napadeného rozhodnutí byl [žalobce] invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které mělo za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění.“* Současně však v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla: *„K datu vydání napadeného rozhodnutí byl [žalobce] invalidní. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 42 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku před 18. rokem věku. Platnost trvale.“* Z toho je podle názoru soudu zřejmé, že ačkoliv se formálně ve výroku doplňujícího posudku opět nachází nesprávná kombinace § 39 a § 42 ZDP, závěr doplňujícího posudku je zcela jednoznačný potud, že se u žalobce jedná o tzv. invaliditu z mládí ve smyslu § 42 ZDP. Tomu ostatně odpovídá v kontextu i obsah posudkového zhodnocení z původního posudku PK MPSV ze dne 13. 6. 2024. Za takové situace by soud považoval již za projev přepjatého formalismu, aby odkládal rozhodnutí ve věci a vyzýval PK MPSV k podání dalšího doplňujícího posudku, v němž by se již (nesprávný) odkaz na § 39 ZDP vůbec neobjevil. S tímto závěrem se při jednání ztotožnil i zástupce žalobce a zástupkyně žalované.
16. Zjištěné skutečnosti soud hodnotil podle následující právní úpravy.
17. Dle § 26 ZDP: *„Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.“

18. Podle § 42 odst. 1 ZDP: „*Na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá).*“
19. Soud tedy provedeným dokazováním dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí žalované vycházely z nesprávně provedeného posouzení zdravotního stavu žalobce. Jeho nesprávné závěry pak vyústily i v nesprávné právní hodnocení žalobcovy žádosti o invalidní důchod. V tom soud vychází především ze závěrů doplněného posudku PK MPSV, který považuje za úplný (neboť přihlíží ke všem posudkově významným lékařským zprávám, mj. i ke zprávě žalobcovy ošetřující psychiatricky MUDr. R. G. ze dne 3. 7. 2023, jehož nikoli náležité zohlednění žalobce namítal v žalobě), logicky koherentní a ve svém souhrnu přesvědčivý (neboť ze zjištěných skutečností konsekventně vyvozuje své závěry, které tak jednoznačně nacházejí oporu ve skutkových zjištěních, z nichž PK MPSV vycházela, a vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi). Posudek PK MPSV proto odpovídá kritériím, které na něj uplatňuje ustálená judikatura NSS (srov. např. rozsudek ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52), a s to s výše uvedenou výhradou týkající se nesprávnosti výroku, kterou lze však v kontextu věci a obsahu posudku považovat za spíše administrativně-technické pochybení. V této souvislosti soud jen připomíná, že jsou to právě posudkové komise, kdo je oprávněn k posouzení poklesu pracovní schopnosti a zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24); jedná se tu totiž o odbornou otázku a rozhodnutí soudu proto závisí právě především na lékařském posouzení.
20. Proto soud v posuzované věci dospěl k závěru, že žalobce se důvodně domáhá tzv. invalidity z mládí upravené v § 42 odst. 1 ZDP. V soudním řízení bylo totiž prokázáno, že žalobce trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem ve smyslu § 26 ZDP, jehož rozhodující příčinou je expresivní porucha řeči-elektivní mutismus, lehká mentální retardace, sociální fobie difúzní a chronická tiková porucha. Žalobce se podle závěrů PK MPSV stal invalidním pro invaliditu III. stupně již před 18. rokem, což je závěr, kterým se v posudkové praxi typicky vznik tzv. invalidity z mládí vymezuje (neurčuje se tedy konkrétní datum vzniku invalidity, jako je tomu u invalidity ve smyslu § 39 odst. 2 ZDP). Dle psychiatricky MUDr. J. F., členky PK MPSV, tedy lékařky odborně specializované na zjištěnou rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, není žalobce schopen samostatného života, má významně sníženou odolnost vůči běžnému stresu, významně jsou u něj omezeny extramurální aktivity a sociální kontakt. Jeho vzdělávací proces byl narušen, pokus o zaměstnání společně s matkou vydržel jen týden, žalobce nezvládl významný nárůst stresu spojený s nástupem do zaměstnání, dále již ve vztahu k zaměstnání vyhýbavé, fobické chování.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

21. Přitom právě závěr, podle něhož bylo v žalobcově případě shledáno takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které mělo za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění (tedy i takovému, které by bylo případně vykonáváno za zcela mimořádných podmínek ve smyslu § 6 vyhlášky o posuzování invalidity), je klíčový z hlediska naplnění předpokladů tzv. invalidity z mládí ve smyslu § 42 odst. 1 ZDP. V případě tzv. invalidity z mládí se totiž z povahy věci musí jednat právě o taková postižení, jejichž důsledkem je neschopnost soustavné přípravy k jakémukoli pracovnímu uplatnění, pročez se citované ustanovení § 6 vyhlášky o posuzování invalidity vůbec nemůže použít. Právě to nepochybně u žalobce nastalo, což se v jeho případě potvrdilo i empiricky tím, že sice vyzkoušel zaměstnání na pracovní pozici skladníka v obchodním domě, ale s ohledem na své zdravotní postižení objektivně nebyl schopen výkonu tohoto zaměstnání a záhy v něm skončil. Žalobce se tedy nemohl na výkon pracovního uplatnění ani soustavně připravovat, pročez u něj ani nevznikla žádná pracovní schopnost. To je typická situace, v níž vzniká nárok na invalidní důchod podle § 42 odst. 1 ZDP (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2022, č. j. 10 Ads 525/2021-34).
22. Jak správně žalobce připomněl ve své žalobě, dle judikatorních závěrů NSS má tento závěr přednost před případným přiznáním invalidního důchodu podle obecné právní úpravy dle § 39 ZDP (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2022, č. j. 10 Ads 525/2021-34).

Závěr a náklady řízení

23. Jelikož soud shledal žalobu žalobce důvodnou, výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení žalované. Žalovaná v dalším řízení zahrne provedený posudek PK MPSV a doplňující posudek PK MPSV mezi podklady pro vydání rozhodnutí dle § 78 odst. 6 s. ř. s. a o žalobcově žádosti v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. znovu rozhodne vázána právním názorem soudu obsaženém v tomto rozsudku.
24. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobce, neboť bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno.
25. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována odměnou za právní zastoupení žalobce za tři úkony právní služby po 3 100 Kč: příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a účast na jednání před soudem dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, celkem 9 300 Kč. Za vyjádření žalobce ze dne 19. 7. 2024 náhrada nepřísluší, nejednalo se o podání, které by do věci vneslo cokoli nového či pro posouzení věci podstatného, jednalo se jen o shrnutí závěrů obsažených v posudku PK MPSV. Náhrada se dále skládá ze tří tzv. režijních paušálů ve smyslu § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu po 300 Kč, celkem 900 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada

hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 2 142 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 12 342 Kč.

26. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 31. července 2024

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce